

Sygn. akt IX U 1355/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2016r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2016r. w Rybniku

sprawy z odwołania T. M. (1) (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości świadczenia

na skutek odwołania T. M. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 13 października 2015r. Znak (...) - (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1355/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13.10.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu T. M. (2) (M.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, iż nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest niższy niż 250%.

Ubezpieczony odwołał się od decyzji i wniósł o jej zmianę poprzez przeliczenie emerytury na podstawie powołanego przepisu oraz zasądzenie kosztów postępowania – kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Jak wskazał, organ rentowy dokonał ustalenia wppw w sposób nieprawidłowy, bowiem uwzględnił podstawy wymiaru składek po przyznaniu prawa do emerytury, co w jego ocenie nie jest warunkiem koniecznym ponownego przeliczenia emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 24.01.2008r. jest uprawniony do emerytury górniczej, a od 20.04. (...) do emerytury górniczej o symbolu (...).

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z dziesięciu lat kalendarzowych od 01 stycznia 1990r. do 31 grudnia 1999r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 270,91% i został ograniczony do 250%.

Po nabyciu uprawnień emerytalnych ubezpieczony kontynuował zatrudnienie.

W dniu 30.06.2015r. wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o ponowne ustalenie wysokości świadczenia poprzez przeliczenie podstawy wymiaru na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Rozpoznając wniosek ubezpieczonego organ rentowy dokonał symulacji obliczeń wskaźnika wysokości podstawy wymiaru z okresu 10 kolejnych lat kalendarzowych przypadających w dwudziestoleciu poprzedzającym złożenie wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury (1999-2008). Obliczony z tego okresu wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 219,67%. Organ rentowy dokonał również obliczenia podstawy wymiaru z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu uwzględniając wynagrodzenia osiągnięte po przyznaniu prawa do emerytury tj. z lat 1987-1988, 1990-2006, 2014. Za okresy zatrudnienia, za które ubezpieczony nie udokumentował wynagrodzenia przyjęto kwoty minimalnego wynagrodzenia . Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 249,18%.

Z uwagi na fakt, że wskaźniki te okazały się być niższe od 250%, organ rentowy zaskarżoną decyzją odmówił przeliczenia emerytury w oparciu o art.110a powołanej powyżej ustawy.

Ubezpieczony nie zgodził się z decyzją, złożył odwołanie domagając się przeliczenia świadczenia.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych ubezpieczonego.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2015r., poz. 748 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,

a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Mając na uwadze powołane powyżej przepisy ustawy emerytalnej, dotyczące przeliczania podstawy wymiaru emerytur, nie ulega wątpliwości, iż decyzja organu rentowego jest słuszna.

Jak bowiem wynika z literalnego brzmienia art.110a powołanej ustawy, przeliczenie emerytury na podstawie tego przepisu jest możliwe jedynie z uwzględnieniem podstawy wymiaru składek przypadającej w całości lub w części po nabyciu prawa do emerytury. Powyższe wynika bezpośrednio z treści tego przepisu i nie wymaga żadnej interpretacji.

Niezrozumiałe i całkowicie bezzasadne są zatem zarzuty kierowane przez profesjonalnego pełnomocnika ubezpieczonego względem powyższej decyzji. Treść przepisu, na podstawie którego ubezpieczony domaga się przeliczenia świadczenia nie pozostawia jakichkolwiek wątpliwości.

Z tych przyczyn Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu emerytur i rent, ponieważ powyższa kwestia nie wymaga żadnych wiadomości specjalnych w tym zakresie.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Sędzia